

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

Pregunta que formula l'il·lustre diputat Antonio Woodward al conseller d'Hisenda i Model Econòmic.

Senyor Woodward, té vosté la paraula.

El senyor Woodward Poch:

Buenas tardes.

Buenas tardes, señor conseller.

Mire, este Consell se apresuró a anunciar el cumplimiento con el periodo medio de pago a proveedoras pese a la infrafinanciación en su anuncio de febrero en relación a diciembre del 2017. Anunció incluso el cumplimiento, por primera vez desde el 2014, con el plazo legal de treinta días, con un plazo de pago en diciembre de 28,51 días que luego se ha modificado a 27,50 días; noviembre había sido de 53,80 días; octubre con 55,36; y septiembre con 56,80. Desgraciadamente, en enero hemos vuelto a incrementar el pago ese a 37,31 días a los proveedores.

Pero mi pregunta va relacionada, como usted bien sabe, a qué medidas va a llevar a cabo el Consell para cumplir con su compromiso con los autónomos. Según los datos de ATA, el informe de morosidad sitúa a la Comunidad Valenciana como la administración autonómica que peor paga a sus autónomos de toda España.

Uno de los mandatos de la Resolución 184 que se aprobó aquí, en Les Corts, en el 2016, instaba al Consell a cumplir con el pago con los autónomos. Mientras el periodo de pago medio de las administraciones autonómicas se sitúa en 49 días de media de pago, la Comunidad Valenciana es la última con un plazo de 82 días en el 2017; por contra, el País Vasco o Navarra se sitúan en 27 y 30 días, que además de la buena gestión creo que algo influirá en los privilegios que partidos como el suyo otorgan a estos territorios, llámese cupo vasco.

¿Qué medidas va a adoptar para el pago de las facturas de los autónomos valencianos por parte de su administración y cumplir con el periodo legal establecido?

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

Li contestarà el conseller d'hisenda.

Senyor conseller, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyor president.

Senyoria.

En relació a la pregunta que formula sobre el tema del termini mitjà de pagament a proveïdors, que, malauradament, sorgix de manera recurrent en tots els períodes de sessions, en aquest cas focalitzat en els autònoms, he de manifestar-li que este Consell està aplicant mesures de gestió (*algú tus*) i d'utilització de recursos de tresoreria disponibles per tal de reduir el període mitjà de pagament a tots els creditors, i estem tenint resultats que òbviament beneficien també els autònoms.

En eixe sentit, el termini de pagament de més de 80 dies dels autònoms, del qual se n'ha parlat, deu de ser una dada no oficial i probablement ja obsoleta perquè amb dades de desembre, com vosté mateix ha reconegut, del 2017, oferides pel ministeri d'hisenda, el termini mitjà de pagament global de Generalitat era de 28,5 dies. Ara és de 38, pensen vostés que estem en el canvi de pressupost i s'ha d'obrir el pressupost posteriorment, però estem en unes xifres radicalment diferents a les de l'època anterior.

I els autònoms –li ho dic de veritat–, els autònoms són uns dels col·lectius prioritzats a l'hora d'efectuar els pagaments, així és com té ordenat la tresoreria de La Generalitat que ho faça.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor conseller.

El senyor Woodward continuarà formulant la pregunta.

Senyor Woodward, quan vosté vullga.

El senyor Woodward Poch:

Sí, yo ya le he dicho las cifras, que me las ha confirmado usted, y lo único que me reflejo es al informe que hace ATA sobre el 2017 y los pagos que se le hacen a los autónomos. Es cierto que puede ser la diferencia entre la contabilización o el cálculo que hacen ellos en el momento de emitir la factura y la que hace la administración a la hora de contabilizar la recepción de la factura.

Pero es de señalar lo que le decía, que, efectivamente, los autónomos en la Comunidad Valenciana..., la Comunidad Valenciana es la última comunidad en el territorio español que paga a sus autónomos, 82 días, con respecto a la media de 49 días. Y si le quitamos 30 días por la gracia de la contabilización, estaríamos en unos plazos que superan a lo establecido.

Y por eso yo quería que me explicara las medidas que va a realizar, ya me ha dicho que son las mismas que cualquier proveedor –entiendo que son así y deben ser–, pero me gustaría que me las explicara un poco con más detalle porque, realmente, ya le digo que en enero del 2018 ya hemos vuelto a aumentar el periodo de pago de todos los proveedores.

Muchas gracias. *(Aplaudiments)*

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Woodward.

Acabarà de contestar-li l'honorable conseller.

Senyor Soler, té vosté la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Senyoria, una imatge val més que mil paraules. *(Soroll de papers)* Ací té vosté, senyoria, la tendència a la baixa en el període de pagament a proveïdors des de que el govern el botànic té la responsabilitat de govern. *(Veus)*

És evident que estes pujades i baixades han de vore amb els *manguerazos* que dóna el senyor Montoro cada volta que li interessa electoralment afavorir la seua credibilitat, entre cometes, davant de l'electorat. Però la tendència, més enllà de l'arbitrarietat del senyor Montoro, senyories, és esta, la que veu en la línia roja cap avall. *(Soroll de papers)*

Perquè ha d'entendre, i jo crec que estem d'acord, que som conscients que el període de termini de pagament no és un tema que ens afecta perquè parla de la bona o mala capacitat de gestionar perquè –insistisc– si no tens diners no pots pagar i, per tant, sovint el que passa és que tens un problema de tresoreria i no pots pagar. No, no, no. És que este problema és un problema que es planteja des de Madrid i que al final no afecta a este conseller o a este govern, afecta a les empreses i a les famílies valencianes.

I és una cosa que ha de quedar molt clar. Sóc el primer interessat, senyor Woodward, que se plantege d'una manera definitiva calendarització de pagaments per part del senyor Montoro, que els FLA ordinaris i els FLA extraordinaris arriben per a poder planificar tresoreria, perquè mentres això no puga fer-se, difícilment podrem anar més enllà.

Hem fet, de la nostra banda –per descomptat, que estem continuant fent-ho–, molt de treball intern perquè per la nostra banda no siga el problema.

El problema que estem en este..., encara altíssim..., i són 28,51 dies en el mes de desembre i 37,31 dies en el mes de gener... Però, sap vosté que si estem dos mesos passant dels 60 dies, podem ser intervinguts pel govern..., que crea el problema. És que això és el més pervers de tot.

El més pervers de tot és que aquell que crea el problema, se planteja poder, poder instrumentar mesures d'intervenció a un govern que depén d'ell, perquè si no té diners no pot pagar. La perversió és de tal calibre que si no fóra tan important era per a plorar. *(Aplaudiments i protestes)* Per a plorar, senyories. Una cosa increïble.

Ací té molt a vore, òbviament, la insuficiència diners ordinaris. Però també el tema dels FLA, tant l'ordinari com, sobretot, l'extraordinari. Com sobretot l'extraordinari. És l'extraordinari el que planteja la incapacitat per a planificar la tresoreria. I sense planificació de la tresoreria és molt difícil arribar a disminuir encara més...

(Ocupa la presidència la vicepresidenta primera, senyora Carmen Martínez Ramírez)

La senyora vicepresidenta primera:

Conseller.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Estic convençut que ho aconseguirem. Estic convençut que totes les conselleries de l'administració de La Generalitat estan treballant justament perquè els procediments interns siguen el més curts possible.

Moltes gràcies. *(Aplaudiments)*

La senyora vicepresidenta primera:

Gràcies, senyor conseller.

Passem a la pregunta número 1.325, que formula la diputada Maria Josep Ortega, del Grup Parlamentari Compromís, a la conselleria de sanitat universal.

Senyora Ortega, quan vullga.

La senyora Ortega Requena:

Moltes gràcies, presidenta.

Bona vesprada.

Senyora consellera, ens acostem al final del camí. Ja només falta un mes perquè es produísca la recuperació de la gestió directa de l'hospital d'Alzira.

Va ser en 1999 quan el Partit Popular va posar en marxa al País Valencià eixa política de privatització de la nostra sanitat.

Va ser un atac directe a l'estat del benestar, que s'ha estés en els últims anys per tot l'estat espanyol, amb retallades de serveis bàsics.

A la Ribera vam ser els pioners. En la Ribera, eixa privatització, com en altres llocs, va ser sense diàleg, sense negociació, sense transparència i sense cap control. Ja ho sabem. I tot això, amb recursos dels valencians i de les valencianes.

L'única cosa que els va preocupar, això sí, era que l'empresa tinguera els seus beneficis ben assegurats. Un model vergonyós que, fins i tot, va ser el protagonista d'alguns programes que tots véiem amb vergonya en la televisió, efectivament.

Sí que calia dissenyar contractes a gust de l'empresa, regalar 26 milions d'euros o pagar periodistes perquè parlaren bé de la televisió: «El gobierno de Camps destinó pagos encubiertos